

REFERATEN.

Inwendige geneeskunde.

De biologische werking van thymusextract. — Een zeer belangrijke en merkwaardige mededeeling hierover geven L. G. ROWNTREE, J. H. CLARK en A. M. HANSON (*Journ. Amer. med. Assoc.* 103, blz. 1425). Een door HANSON 2 $\frac{1}{2}$ jaar geleden bereid zoutzuur-extract van thymusklieren van jonge kalveren spoten zij sinds Juni 1933 dagelijks in de buikholte van witte ratten gedurende 5 generaties van deze. Contrôles waren ratten van denzelfden stam en hun nakomelingen, *niet* ingespoten, die steeds hetzelfde voedsel kregen als de proefratten. Weinig gevolg blijkt de toediening nog te hebben in de 1ste generatie, duidelijk wordt het effect bij de 2de generatie, en wel in de latere worpen daarvan, en blijkt steeds duidelijker bij verdere generaties. De worpen komen met kleiner tusschenpoozen en bestaan uit meer en meer levensvatbare jongen van een grooter gewicht bij de geboorte en de weken daarna: de dieren worden veel spoediger geslachtsrijp. De pasgeborenen zijn in allerlei opzichten, somatisch en psychisch, zeer vóórlijk. Zoo gingen bij de 5de generatie de ooren open op den 1sten dag (normaal 3den dag), de oogen op den 3den dag (normaal 15den dag), kwam de haarbedekking op den 3den dag (normaal 16den dag), daalden de testikels in op den 4den à 5den dag (normaal 40sten dag), opende de vagina zich na 20 dagen (normaal 55—70 dagen). Het lichaamsgewicht was tusschen den 3den en den 20sten dag tweemaal zoo hoog als bij normale dieren. De jonge dieren waren goed tierig en konden reeds na 3 dagen gespeend worden en zeer spoedig zwemmen. Het gewichtsverschil werd later weder genivelleerd: volwassen „reuzen” kwamen niet voor. De werkzame stof werd niet met de moedermelk overgebracht. Bij overdoseering ermede deden zich geleidingsstoornissen in het hart voor, tot compleet hartblok toe. De proeven over de toediening per os zijn nog niet geëindigd.

A. J. L. TERWEN.

Een vleeschrijk dieet voor stotteraars. — KNIGHT DUNLAP van JOHN HOPKINS University heeft opgemerkt, dat er onder stotteraars betrekkelijk velen zijn, die een vegetarisch of althans vleescharm dieet volgen. Vooral op jeugdigen leeftijd zou een tekort aan vleeschvoeding een voorbeschiktheid voor stotteren geven. De schrijver raadt aan, dat ieder die daartoe in de gelegenheid is, het dieet van stotterende kinderen in dezen zin moet wijzigen om na te gaan, of deze behandeling tezamen met de gebruikelijke psychische behandeling, betere uitkomsten geeft dan deze laatste alleen. (*Science*, Vol. 80, No. 2070, 1934).

L. KAISER.

Huid- en geslachtsziekten.

De waarde van de complementbindingsreactie bij gonorrhoe. — Over de practische waarde van de complementbindingsreactie bij gonorrhoe (CBRGo) wordt nog zeer verschillend geoordeeld en deze reactie heeft lang niet overal burgerrecht verkregen.

Stelselmatige onderzoeken naar de bruikbaarheid van deze reactie kunnen nog van veel belang zijn.

In de *Dermatologische Zeitschrift* 1934, Bd. 70, bldz. 19 bespreekt FERDINAND JOHN een dergelijk onderzoek. Ongeveer 4500 reacties werden uitgevoerd bij 3000 patiënten, van wie 465 gonorrhoe hadden. Bij kinderen, bij wie een besmetting met gonococcon uitgesloten kon worden, was de reactie in 100 pCt. der gevallen negatief; van de mannen bij wie uit verder onderzoek en anamnese niets van gonorrhoe bleek, had 94 pCt. een negatieve CBRGo. De specificiteit van de reactie voldoet dus wel aan zeer hoge eischen en is zelfs volgens den schrijver grooter dan die der reactie van WAS-SERMANN bij syphilis. Bij niet gecompliceerde acute urethritis is de reactie dikwijls negatief, bij chronische en vooral bij gecompliceerde gevallen bijna steeds positief. Bij personen, die niet aan gonorrhoe lijden, kan na inspuitingen van gonococcenvaccin de reactie positief worden. Het onderzoek van JOHN wijst er dus wel op, dat wanneer niet van te voren met vaccin is behandeld, de complementbindingsreactie, mits goed uitgevoerd, een belangrijk diagnostisch hulpmiddel kan zijn in gevallen van arthritis, adnexaandoeningen enz., waarbij het niet altijd gemakkelijk is gonococcon aan te toonen. Aan een negatieve reactie kent JOHN geen prognostische beteekenis toe.

In de *Dermatologische Wochenschrift* 1934, Bd. 99, bldz. 1428, bespreekt WALTER de genoemde reactie. Dat sommige gevallen van gonorrhoe geheel met een negatieve reactie verlopen zou men onder andere kunnen verklaren door aan te nemen, dat of het vermogen om antistoffen te vormen bij den patiënt abnormaal gering is, of dat in deze gevallen de uitbreiding der ontsteking te gering is om ook bij normaal reactievermogen van den patiënt aanleiding te geven tot het vormen van zooveel antistoffen, dat deze in het bloed aantoonbaar worden. Is de eerste veronderstelling juist, dan zou men in een negatieve reactie een aanwijzing voor een slechte prognose kunnen zien, terwijl men, uitgaande van de tweede veronderstelling, juist geneigd zou zijn een gunstigen afloop te verwachten. WALTER meent uit zijn waarnemingen te kunnen afleiden dat de tweedé verklaring juist is, een negatieve complementbindingsreactie zou wijzen op een weinig uitgebreide gonorrhoe waarbij weinig diepere weefsels zijn aangetast en waarbij een gunstige prognose gesteld kan worden. Verder zou bij een negatieve reactie locale behandeling voldoende zijn, terwijl in de gevallen met een positieve reactie meestal vaccinbehandeling noodig is. De getallen van de statistiek, waarop WALTER deze verstrekkende conclusies meent te kunnen gronden, zijn echter wel wat klein, naar het oordeel van referent.

J. R. PRAKKEN.

Algemeene ziektekunde.

Lipoidose van Niemann-Pick. — Bekend is de ophooping van vetachtige stoffen en vooral van het cerebroside kersine (H. LIEB) in de sterk gezwollen milt bij de ziekte van GAUCHER. Bij de ziekte van SCHÜLLER-CHRISTIAN (CHRISTIAN'S syndroom) vonden E. EPSTEIN en K. LORENZ in de in de dura mater opgehoopte massa